

Příběh zvědavého pána

Ivo Jahelka

1. A teď bude vypovídat poškozená strana,
slavný senát si povzdychnul: to zas bude drama,
tak nám, pane Dvořáku, celou věc po pořádku,
hezky vyličte, nic nezamlčte, hlavně nic nezamlčte.
2. Poškozený vsunul jazyk tam, co míval zuby,
na vinníka vedle vrhnul pohled plný zloby,
potom povstal z lavice: "Slavná soudní stolice,
pravdivou chci teď podat výpověď já, podat výpověď."
3. "Pokojně jsem se navracel z návštěvy divadla,
když vtom, zcela nečekaně, žízeň mě přepadla,
vzhledem k této obtíži rozhod' jsem se ke Kříži
na pivo zajít - Plzeň tam mají, totiž Plzeň tam mají."
4. "Když jsem přicházel k výčepu, tak jsem zpozoroval,
jak ven vyběh' obviněný a divně se choval,
spínal ruce a volal pořád jenom dokola:
a mám ji, mám ji, a mám ji, mám ji, a mám ji, mám ji!"
*: "Už ji mám!"
5. "Nejdřív jsem se domníval, že je to stav po pivě,
jenže von se jinak choval poměrně střízlivě,
i napadlo mě mimoděk, co asi má ten člověk,
a že jsem zvědavec, šel jsem hned na věc, já šel jsem hned n
a
věc."
6. "Na mou votázku: hej, pane, co to vlastně máte,
ubalil mi děsnou facku ve stylu karate,
a když jsem padal k zemi, zaslech' jsem, jak říká mi:
jaký s tím fraky, amáš ji taky!"